

Deschidere

Radu Stanca

Știu, sufletul acesta care e
Îndrăgostit de toate stelele,
De-aici, de după geamuri și ferești,
Nu vei putea vreodată să-l oprești.

Nici cântecul bolnav de frumuseți
Nu vei putea vreodată să-l dezveți,
Cu degetele umede, să cate
Pe geamurile de singurătate.

Pe panglicile grele de ajur,
Să zgârie-ncet cu mâinile-azur;
Nu-l vei putea opri, decând
Pe-același loc privește tremurând,

Acest înalt să-l poată îndrăgi,
Nici, când la toamnă pomii vor veni
- Aproape de ferestrele târzii,
- Aproape de cumițele hârtii,

Să-mi scrie, lângă inimă-n apus,
Mai mult de înțeles decât de spus,
Umblând încet cu degetul pe geam,
Cel mai frumos poem pe care-l am....